

LITURGIA AKTEM ZGROMADZENIA

Podczas liturgii gromadzimy się razem. Choć w mediach możemy usłyszeć i zobaczyć transmisje Mszy świętej, to jednak intuicyjnie wyczuwamy, że „wysłuchać” mszy w domu to nie to samo, co przyjść do kościoła. Co sprawia, że ludzie zebrani w jednym miejscu stanowią zgromadzenie liturgiczne? Nie jesteśmy gronem przyjaciół. Przecież – zwłaszcza w dużych parafiach – uczestnicy liturgii nawet nie znają się między sobą. Nie stanowimy publiczności. Nie przyszliśmy po to, by być

biernymi i milczącymi widzami świętego spektaklu (KL 48). Zgromadzenie liturgiczne różni się od innych zebrań aktem wiary. Tu spełnia się obietnica Chrystusa: „*Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich*” (Mt 18,20).

Gromadzimy się razem, aby przeżywać obecność Chrystusa; aby wsłuchać się w Jego słowo, „*bo gdy w Kościele czyta się Pismo święte, On sam przemawia*” (KL 7); aby przyjąć Go w sakramentalnych znakach chleba i wina. Nasza wiara idzie jednak jeszcze dalej. Oczy wiary nie tylko dostrzegamy Chrystusa objawiającego się w „czymś” na zewnątrz nas – w słowie i w znakach, ale Kościół to Ciało Chrystusa, a zgromadzenie uobecnienia Kościół.

Chrystus jest z nami, bo wydał za nas samego siebie. W rozmowie z Nikodemem czytamy: „*Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał...*” (J 3,16) i Jezus pragnie tego samego: być wydanym, być darem. W Ogrójcu modli się: „*Nie jak Ja chcę, ale jak Ty*” (Mt 26,39).

Jesteśmy w pełni zgromadzeniem Chrystusowym, gdy wchodzimy w Jego postawę, gdy jak On chcemy siebie ofiarować. Od Chrystusa czerpiemy siłę do wydania siebie, czyli złączenia z wolą Ojca. Pragnąć tego samego, czego Bóg Ojciec dla nas pragnie – oto nasza ofiara, nasze pełne uczestnictwo w liturgii. Prawdę, iż liturgia jest dziełem zgromadzenia, wyrażamy przez wspólny udział w śpiewach, recytacjach i odpowiedziach, w wykonywaniu wspólnych czynności i gestów, w przyjmowaniu właściwych postaw ciała. Prawda o zgromadzeniu liturgicznym wyraża się także w podziale funkcji liturgicznych (KL 30). Pamiętajmy jednak,

że pełnienie funkcji liturgicznych jest zewnętrznym znakiem kapłaństwa powszechnego, którego istotą jest składanie Ofiary. Jesteśmy zgromadzeniem liturgicznym, gdy włączamy się w Ofiarę Chrystusa.

